

RETTENS DOM (Anden Afdeling)

25. maj 2005*

I sag T-288/03,

TeleTech Holdings, Inc., Denver, Colorado (USA), ved lawyers E. Armijo Chávarri og A. Castán Pérez-Gómez,

sagsøger,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved I. de Medrano Caballero og S. Laitinen, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

* Processprog: spansk.

den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved Retten var:

Teletech International SA, Paris (Frankrig), ved J.-F. Adelle og F. Zimeray,

angående en påstand om annullation af den afgørelse, der blev truffet den 28. maj 2003 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 412/2001-1), som berigtiget, vedrørende en sag om ugyldighed mellem Teletech International SA og TeleTech Holdings, Inc.,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij og I. Pelikánová,

justitssekretær: assisterende justitssekretær B. Pastor,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 13. august 2003,

under henvisning til svarskriftet fra Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 16. december 2003,

under henvisning til intervenientens svarskrift, som blev indleveret til Rettens Justitskontor den 9. januar 2004,

under henvisning til replikken, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 26. april 2004,

og efter mundtlig forhandling den 30. november 2004, hvor intervenienten ikke deltog,

afsagt følgende

Dom

Sagens baggrund

- 1 Den 22. april 1999 fik sagsøgeren registreret EF-ordmærket TELETECH GLOBAL VENTURES ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (herefter »Harmoniseringskontoret«).
- 2 Varemærket, hvis prioritetsdato er den 1. april 1996, vedrører bl.a. tjenesteydelser i klasse 35 og 38 i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international

klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret. Disse tjenesteydelser svarer til følgende beskrivelse:

— klasse 35: »Telefonsvareservice; arbejdsformidlingskontorer; annonce- og reklamevirksomhed; bistand ved forretningsledelse med hensyn til ledelse af indretning og valg af beliggenhed samt multimediekundeservice til kunder i andre virksomheder vedrørende tjenesteydelser via telefon, elektronisk post og det globale computernetværk for at hjælpe andre virksomheder med salg af varer og tjenesteydelser; tjenesteydelser med hensyn til indgåelse af kontrakter med personale samt kontrol med faciliteter og forretningsledelse i nødsituationer; bistand til andre virksomheder vedrørende salg eller leasing af varer og tjenesteydelser via telefon, elektronisk post og det globale computernetværk; modtagelse af henvendelser og svar på forespørgsler fra kunder fra andre virksomheder via telefon, elektronisk post og det globale computernetværk; teknisk assistance til kunder, som anvender produkter fra andre virksomheder; vikarbureauvirksomhed«

— klasse 38: »Telekommunikationsvirksomhed«.

3 Med hjemmel i artikel 55, stk. 1, litra b), Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), som ændret, fremsatte intervenienten den 29. september 1999 begæring om dette EF-varemærkes ugyldighed.

4 Det ældre varemærke, der er påberåbt til støtte for begæringen om ugyldighed, er det den 10. januar 1996 anmeldte og i Frankrig registrerede ordmærke TELETECH INTERNATIONAL for følgende tjenesteydelser henhørende under Nice-arrange-

mentets klasse 35 og 38: »fagteknisk bistand i forbindelse med forretningsledelse eller annonce- og reklamevirksomhed, samt drift af kundeservicecentre og/eller telefoncentre (administration i forbindelse med kundekartoteker, tjenesteydelser, ordrer, edb-support, teknisk assistance, oprettelse af telefoncentre), og alle tjenesteydelser forbundet med ovenstående« (herefter »det ældre franske varemærke«).

- 5 Begæringen om ugyldighed var støttet på artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94 og vedrørte alle de af det ældre varemærke omhandlede tjenesteydelser. Ifølge begæringens ordlyd tog den sigte på følgende af de af EF-varemærket omfattede tjenesteydelser: »fagteknisk bistand i forbindelse med forretningsledelse, kundeservicecentre og/eller telefoncentre« henhørende under klasse 35 og »telekommunikationsvirksomhed« henhørende under klasse 38.
- 6 Ved afgørelse af 22. februar 2001 tog Annullationsafdelingen delvis begæringen om ugyldighed til følge under henvisning til artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94. Annullationsafdelingen annullerede således EF-varemærket delvis, nemlig i forhold til følgende tjenesteydelser: »Telefonsvareservice; bistand ved forretningsledelse med hensyn til ledelse af indretning og valg af beliggenhed samt multimediekundeservice til kunder i andre virksomheder vedrørende tjenesteydelser via telefon, elektronisk post og det globale computernetværk for at hjælpe andre virksomheder med salg af varer og tjenesteydelser; bistand til andre virksomheder vedrørende salg eller leasing af varer og tjenesteydelser via telefon, elektronisk post og det globale computernetværk; modtagelse af henvendelser og svar på forespørgsler fra kunder fra andre virksomheder via telefon, elektronisk post og det globale computernetværk« henhørende under klasse 35, og »telekommunikationsvirksomhed« henhørende under klasse 38.
- 7 Den 23. april 2001 indgav sagsøgeren en klage til Harmoniseringskontoret over Annullationsafdelingens afgørelse.

- 8 Ved Harmoniseringskontorets Første Appellkammers afgørelse af 28. maj 2003 (herefter »den anfægtede afgørelse«) blev klagen delvis taget følge hvad angår »bistand ved forretningsledelse med hensyn til ledelse af indretning og valg af beliggenhed«, idet appelkammeret i det væsentlige ikke mente, at denne bistand var omfattet af begæringen om ugyldighed. I øvrigt blev klagen afvist.
- 9 Appellkammeret mente, at den tilsigtede kundekreds bestod af franske fagfolk i handels- og servicesektoren, som udviser større opmærksomhed end gennemsnitsforbrugeren. Appellkammeret mente i det væsentlige, at tegnene, i denne kundekreds' opfattelse af dem, lignede hinanden, eftersom deres dominerende bestanddel — ordet »teletech« — var identisk. Desuden mente appelkammeret, at de tjenesteydelser, der var omfattet af begæringen om ugyldighed, delvis var af samme art, delvis af lignende art. Appellkammeret nåede derfor frem til, at der var en risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker, hvilket begrundede den delvise annullation af EF-varemærket.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 10 Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at den anfægtede afgørelse annulleres, principalt på grund af tilsidesættelse af »principperne om, at EF-varemærkerne består side om side med og sammenlignes med nationale varemærker og tegn, der har fornødent særpræg«, og tilsidesættelse af sagsøgerens ret til kontradiktion, subsidiært på grund af en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.
- 11 Under retsmødet har sagsøgeren desuden nedlagt påstand om, at Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

12 Harmoniseringskontoret og intervenienten har nedlagt følgende påstande:

- Harmoniseringskontoret frifindes.

- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

13 Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført to principale anbringender, hvoraf det første er, at der er sket en tilsidesættelse af »principperne om, at EF-varemærkerne består side om side med og sammenlignes med nationale varemærker og tegn, der har fornødent særpræg«, og det andet er, at der er sket en tilsidesættelse af retten til kontradiktion. Subsidiært kritiserer sagsøgeren appelkammeret for at have tilsidesat artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.

De principale anbringender

Anbringendet om tilsidesættelse af »principperne om, at EF-varemærkerne består side om side med og sammenlignes med nationale varemærker og tegn, der har fornødent særpræg«

— Parternes argumenter

14 Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet siden 1992 er indehaveren af et varemærke, der i den anvendte forstand i artikel 6a i Pariserkonventionen til

beskyttelse af industriel ejendomsret af 20. marts 1883, som revideret og ændret, er almindeligt kendt i Den Europæiske Union og dermed også i Frankrig. Dette almindeligt kendte varemærke består af ordmærket TELETECH GLOBAL VENTURES (herefter »det almindeligt kendte varemærke«).

- 15 Ifølge sagsøgeren skal dette varemærke i henhold til fransk ret, Pariserkonventionens artikel 6a og artikel 16 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder af 15. april 1994 (EFT 1994 L 336, s. 214, herefter »TRIPS-aftalen«) have forrang i forhold til det ældre varemærke.
- 16 Princippet om, at EF-varemærkerne består side om side med nationale varemærker, kræver ifølge sagsøgeren, at der i forbindelse med sagen om EF-varemærkets ugyldighed tages hensyn til den nævnte ret, der er ældre end det pågældende ældre franske varemærke. Under retsmødet har sagsøgeren som svar på Rettens spørgsmål præciseret, at de to varemærker uden konflikt har bestået side om side på det franske marked, og at sagsøgeren ikke har set nogen grund til ved de franske domstole at foretage skridt rettet imod det ældre varemærke.
- 17 Sagsøgeren mener, at forordning nr. 40/94 skal fortolkes i overensstemmelse med det nævnte princip om, at EF-varemærkerne består side om side med nationale varemærker. Denne fortolkning svarer til en analog anvendelse af artikel 106 i forordning nr. 40/94. Heraf følger, at forekomsten af et varemærke, der er almindeligt kendt i en medlemsstat og identisk med det anfægtede EF-varemærke, af indehaveren af disse to varemærker kan rejses som forsvar under en sag, hvori der er nedlagt påstand om EF-varemærkets ugyldighed, forudsat at det ældre varemærke, som ugyldighedspåstanden bygger på, er registreret i den samme medlemsstat, og at dette ældre varemærkes prioritetsdato ligger mellem det almindeligt kendte varemærkes prioritetsdato og det anfægtede EF-varemærkes prioritetsdato.

- 18 I den anfægtede afgørelses punkt 21 har appelkammeret ifølge sagsøgeren udtrykkeligt tiltrådt sagsøgerens argument, idet appelkammeret bemærkede, at et varemærkes renommé kan påberåbes som led i et argument, der skal bevise en retlig relevant beståen side om side. Trods denne bemærkning havde appelkammeret ikke undersøgt renomméet for det velkendte varemærke, som sagsøgeren havde påberåbt sig.
- 19 Harmoniseringskontoret har afvist sagsøgerens argumenter. Desuden har Harmoniseringskontoret anført, at sagsøgeren under sagsbehandlingen ved Annullationsafdelingen og ved appelkammeret hverken har hævdet eller påvist, at der i Frankrig siden 1992 har eksisteret et almindeligt kendt tegn, der har fornødent særpræg.
- 20 Hertil har sagsøgeren svaret, at selskabet såvel i sit indlæg for Annullationsafdelingen som i det for appelkammeret fremlagte indlæg har gjort gældende, at det var indehaver af et i Den Europæiske Union siden 1992 almindeligt kendt tegn, der har fornødent særpræg. Eftersom det relevante geografiske område er Frankrig, kunne sagsøgeren pr. definition kun have henvist til beskyttelsen af dette almindeligt kendte tegn på det franske marked.
- 21 Intervenienten har understreget, at det franske varemærke TELETECH INTERNATIONAL har en prioritetsdato, der ligger før det omhandlede EF-varemærkes prioritetsdato. Derfor er det ifølge intervenienten uden relevans, om det af sagsøgeren påståede almindeligt kendte varemærke findes. I øvrigt bestrider intervenienten, at sagsøgeren har en sådan ældre rettighed.

— Rettens bemærkninger

- 22 Det første principale anbringende henviser til et argument, som appelkammeret har taget stilling til i punkt 21 i den anfægtede afgørelse. Ordlyden af dette punkt er som følger:

»[It] is [of no] assistance to the [Community trade mark] proprietor to attempt to rely on a claimed reputation for its mark [TELETECH GLOBAL VENTURES], whether in countries outside or even inside the Member States of the European Community. As the proprietor of a Community trade mark registration, it is obliged to give way in cancellation proceedings to an earlier mark which is held to come within any one of the categories described in Article 52 [of Regulation n° 40/94] unless reputation is claimed as part of an argument intended to demonstrate a legally effective form of co-existence. This is not the case here.« (»[Det] er [ikke til nogen] nytte, at indehaveren [af EF-varemærket] forsøger at støtte ret på sit varemærkes [TELETECH GLOBAL VENTURES] påståede renommé, hvad enten det er i tredjelande eller endda i de Europæiske Fællesskabers medlemsstater. Som indehaver af et registreret EF-varemærke må selskabet i en sag om ugyldighed vige for et ældre varemærke, som opfylder kriterierne for anvendelse af artikel 52 [i forordning nr. 40/94], medmindre varemærkets renommé påberåbes som led i et argument, der skal bevise en retlig relevant beståen side om side. Dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag.«)

- 23 Indledningsvis skal det fastslås, at den af appelkammeret benyttede formulering i punkt 21 i den anfægtede afgørelse synes at omfatte en række forskellige aspekter. Dette punkt kan for det første betyde, at appelkammeret har fundet, at det ældre franske varemærkes beståen side om side med det almindeligt kendte varemærke havde kunnet påvirke vurderingen af risikoen for forveksling, men at sagsøgeren ikke havde støttet ret på en sådan virkning. For det andet kan det fortolkes således, at appelkammeret fandt, at sagsøgeren ikke havde redegjort for faktiske omstændigheder, som kunne bevise en sådan beståen side om side. For det tredje kan appelkammeret muligvis have ment, at forekomsten af et almindeligt kendt

varemærke i sig selv var uden relevans i forbindelse med den for kammeret forelagte sag om ugyldighed. I forhold til det således beskrevne indhold er formuleringen i punkt 21 i den anfægtede afgørelse yderst kortfattet.

- 24 I henhold til artikel 73, første punktum, i forordning nr. 40/94 skal Harmoniseringskontorets afgørelser begrundes. Denne forpligtelse har samme rækkevidde som forpligtelsen i artikel 253 EF (Retten dom af 28.4.2004, forenede sager T-124/02 og T-156/02, Sunrider mod KHIM — Vitakraft-Werke Wührmann og Friesland Brands (VITATASTE og METABALANCE 44), Sml. II, s. 1149, præmis 72). Dette er et spørgsmål om grundlæggende retsprincipper, som Retten ex officio kan prøve.
- 25 Det fremgår af fast retspraksis, at forpligtelsen til at begrunde individuelle beslutninger har til formål dels, at de berørte personer kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, for at de kan forsvare deres rettigheder; dels at Fællesskabets retsinstanser kan efterprøve beslutningens lovlighed (dommen i sagen VITATASTE og METABALANCE 44, præmis 73). Begrundelsen skal klart og utvetydigt angive de betragtninger, som er lagt til grund af den, der har udstedt retsakten.
- 26 Under anvendelse af disse kriterier finder Retten, at begrundelsen i den anfægtede afgørelse stadig er tilstrækkelig til, at de betragtninger kan forstås, som er lagt til grund af appelkammeret. Selv om det præcise indhold af punkt 21 i den anfægtede afgørelse ikke er nemt at fastslå, ligger det ikke desto mindre fast, at det klart fremgår, at appelkammeret i dette tilfælde fandt, at argumentet om, at der eksisterede et varemærke, der angiveligt var almindeligt kendt, ikke havde nogen konsekvenser for vurderingen af risikoen for forveksling. Indholdet af disse betragtninger er i sin kerne tilstrækkeligt klart til, at sagsøgeren kan bestride dem. Der er således ingen grund til at annullere den anfægtede afgørelse som følge af en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

- 27 I henhold til artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94 erklæres et EF-varemærke ugyldigt efter indgivelse af begæring herom til Harmoniseringskontoret, når der findes et af de i samme forordnings artikel 8, stk. 2, omhandlede ældre varemærker, og betingelserne i forordningens artikel 8, stk. 1, litra b), er opfyldt.
- 28 I medfør af artikel 8, stk. 2, litra b), nr. i) og ii), i forordning nr. 40/94 — som samme forordnings artikel 52, stk. 1, litra a), udtrykkeligt henviser til — skal der ved »ældre varemærker« bl.a. forstås EF-varemærker og varemærker, som er registreret i en medlemsstat eller hos Benelux-Varemærkemyndigheden, forudsat at deres ansøgningsdato ligger før datoen for ansøgningen om det anfægtede EF-varemærke. Endvidere følger det af artikel 8, stk. 2, litra b), i forordning nr. 40/94, at også varemærkeansøgningerne med forbehold af deres registrering anses for »ældre varemærker«.
- 29 Selv om Harmoniseringskontoret i forbindelse med sagen om ugyldighed er forpligtet til at sikre sig, at de ældre rettigheder, som begæringen om ugyldighed støttes på, eksisterer, følger det ikke af nogen af bestemmelserne i forordningen, at Harmoniseringskontoret selv i denne forbindelse skal efterprøve, om der foreligger ugyldigheds- eller fortabelsesgrunde, som kan ophæve denne ret (jf. i denne retning Rettens dom af 23.10.2002, sag T-6/01, Matratzen Concord mod KHIM — Hukla Germany (MATRATZEN), Sml. II, s. 4335, præmis 55). Desuden følger det ikke af forordning nr. 40/94, at den omstændighed, at der inden for det samme geografiske område findes et varemærke, hvis prioritetsdato ligger før prioritetsdatoen for det ældre varemærke, som ugyldighedsbegæringen bygger på, og som er identisk med det anfægtede EF-varemærke, kan gøre EF-varemærket gyldigt, selv om en relativ ugyldighedsgrund kan gøres gældende over for EF-varemærket.
- 30 Selv om det antages, at sagsøgeren har været indehaver af et i Frankrig siden 1992 almindeligt kendt varemærke, som består af ordmærket TELETECH GLOBAL VENTURES, har denne omstændighed følgelig ikke nogen retlige konsekvenser, når henses til ordlyden af forordning nr. 40/94.

- 31 Sagsøgeren har rejst indsigelse mod en sådan bogstavelig fortolkning af artikel 8 og 52 i forordning nr. 40/94, idet selskabet mener, at en sådan fortolkning fører til »absurde resultater«, navnlig derved, at indehaveren af det almindeligt kendte varemærke ikke kan lade sit EF-varemærke overgå til et nationalt varemærke i netop det land, hvor indehaveren i kraft af sit almindeligt kendte varemærke har ret til at bruge dette tegn.
- 32 Retten fastslår for det første, at retten til det påståede almindeligt kendte varemærke fortsat vil være beskyttet på nationalt plan, uanset hvilken afgørelse der træffes som afslutning på sagen om ugyldighed af det anfægtede EF-varemærke. Selv om sagsøgeren ikke kan lade sit EF-varemærke overgå til et nationalt fransk varemærke, fordi det ældre franske varemærke TELETECH INTERNATIONAL findes, ville selskabet i hvert fald kunne anvende et varemærke i Frankrig, som var ældre end dette, og som det var indehaver af.
- 33 For det andet skal det fastslås, at når indehaveren af det anfægtede EF-varemærke har en ældre ret, der kan gøre det ældre varemærke, som en ugyldighedserklæring støttes på, ugyldigt, påhviler det i givet fald indehaveren at henvende sig til den kompetente nationale myndighed eller ret for — hvis indehaveren nærer ønske herom — at få dette varemærke annulleret.
- 34 Følgelig skal argumentet om, at ordlyden af forordning nr. 40/94 fører til »absurde resultater«, forkastes.
- 35 Sagsøgeren mener desuden, at den valgte løsning i den anfægtede afgørelse er i strid med »princippet om, at EF-varemærker består side om side med nationale varemærker«, hvilket princip ifølge sagsøgeren må føre til en analog anvendelse af artikel 106 i forordning nr. 40/94 vedrørende forbud mod brug af EF-varemærker.

- 36 I denne forbindelse skal det fastslås, at den situation, der er reguleret med artikel 106 i forordning nr. 40/94, ikke kan sammenlignes med den, der ligger til grund for den foreliggende sag. Det fremgår af denne bestemmelses ordlyd, at den kun vedrører »krænkelse af ældre rettigheder« (stk. 1) samt »søgsmål med henblik på at få nedlagt forbud mod brugen af et EF-varemærke« (stk. 2). Bestemmelsen tager ikke sigte på den administrative eller retslige procedure, som har til formål at fjerne et anfægtet varemærke fra registret. Således ville intervenienten i henhold til artikel 106, stk. 1, i forordning nr. 40/94 i givet fald kunne anvende sit ældre varemærke til i Frankrig at anlægge sag om varemærkekrænkelse mod det anfægtede EF-varemærke. Spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren på sin side skulle kunne forsvare sig ved at påberåbe sit almindeligt kendte varemærke, afgøres derimod udelukkende af fransk ret. Artikel 106 i forordning nr. 40/94 indeholder ingen bestemmelse i denne henseende og egner sig derfor ikke til analog anvendelse.
- 37 Det skal tilføjes, at forordning nr. 40/94 ikke overdrager Harmoniseringskontoret, som er en fællesskabsmyndighed, nogen kompetence til at registrere nationale varemærker eller erklære dem ugyldige. En sådan kompetence kan ikke tilkendes Harmoniseringskontoret, uden at dette udtrykkeligt fremgår af den afledte ret og under forudsætning af, at en sådan overdragelse er tilladt i henhold til traktatens bestemmelser. Hvis det skulle pålægges Harmoniseringskontoret at frakende et eksisterende nationalt varemærke A status som ældre varemærke — sådan som omhandlet i artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 40/94 — med den begrundelse, at der findes et varemærke B, hvis prioritetsdato ligger før prioritetsdatoen for det ældre varemærke, og som er beskyttet på samme medlemsstats geografiske område, ville det føre til, at Harmoniseringskontoret fik overdraget kompetence til at erklære dette ældre varemærke A ugyldigt — i hvert fald i forholdet mellem parterne — uden at de kompetente nationale myndigheder var blevet forelagt sagen.
- 38 Heraf følger, at argumentet om en analog anvendelse af artikel 106 i forordning nr. 40/94 skal forkastes.
- 39 Den omstændighed, at et almindeligt kendt varemærke, som udgøres af ordmærket TELETECH GLOBAL VENTURES, eventuelt har bestået i Frankrig siden 1992, har således i princippet ingen relevans i den foreliggende sag om ugyldighed.

40 Sagsøgeren har også gjort gældende, at dette resultat er i strid med Pariserkonventionens artikel 6a og TRIPs-aftalens artikel 16.

41 Pariserkonventionens artikel 6a, stk. 1, bestemmer:

»Unionslandene forpligter sig til, enten ex officio, hvis landets lovgivning tillader det, eller efter den interesserede parts begæring, at afslå eller ophæve registreringen og at forbyde brugen af ethvert varemærke, som er en gengivelse, efterligning eller oversættelse egnet til at fremkalde forveksling med et mærke, som de kompetente myndigheder i registrerings- eller brugslandet skønner er vitterlig kendt i dette land som allerede tilhørende en person, der er berettiget efter denne konvention, og anvendt for varer af samme eller lignende art. Det samme skal også gælde, når den væsentlige del af mærket er en gengivelse af et sådant vitterlig kendt mærke eller en efterligning, der er egnet til at fremkalde forveksling dermed.«

42 Artikel 16 i TRIPs-aftalen, der har overskriften »Indrømmede rettigheder«, har følgende ordlyd:

»1. Indehaveren af et registreret varemærke har eneret til at forhindre alle tredjeparter, som ikke har indehaverens samtykke, i erhvervsmæssigt at anvende identiske eller lignende mærker på varer eller tjenesteydelser, som er identiske med eller ligner dem, for hvilke varemærket er registreret, dersom en sådan anvendelse efter al sandsynlighed ville føre til forveksling. Dersom der anvendes et identisk mærke for identiske varer eller tjenesteydelser, anses forveksling for sandsynlig. De ovenfor beskrevne rettigheder anfægter ikke eksisterende fortrinsrettigheder og påvirker ikke medlemmernes mulighed for at indrømme rettigheder på grundlag af brug.

2. Artikel 6a i Paris-konventionen (1967) gælder med de fornødne ændringer for tjenesteydelser. Ved bestemmelsen af, om et varemærke er velkendt, tager medlemmerne hensyn til kendskabet til varemærket i den relevante del af offentligheden, herunder kendskabet hos det pågældende medlem som følge af reklame for varemærket.

3. Artikel 6a i Paris-konventionen (1967) gælder med de fornødne ændringer for varer eller tjenesteydelser, der ikke ligner dem, for hvilke der er registreret et varemærke, forudsat at brugen af det pågældende varemærke i forbindelse med de pågældende varer eller tjenesteydelser indikerer en forbindelse mellem de pågældende varer eller tjenesteydelser og indehaveren af det registrerede varemærke, og forudsat at de interesser, som indehaveren af det registrerede varemærke har, efter al sandsynlighed skades af en sådan anvendelse.«

43 Som Harmoniseringskontoret med rette har bemærket, svarer artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning nr. 40/94 til Pariserkonventionens artikel 6a, i det omfang den gør det muligt for indehaveren af et almindeligt kendt varemærke — i denne bestemmelses forstand — at rejse indsigelse mod registrering af et yngre EF-varemærke, hvis anvendelse ville indebære en risiko for forveksling, eller med støtte i artikel 52 i forordning nr. 40/94 at få registreringen heraf erklæret ugyldig. Pariserkonventionens artikel 6a opstiller derimod ikke krav om, at retten til et ældre almindeligt kendt varemærke skal kunne gøre et varemærke, som er registreret af samme indehaver, gyldigt i en sag om ugyldighed af denne registrering. For at opfylde kravene i den nævnte konventions artikel 6a er det tilstrækkeligt, at indehaveren af et almindeligt kendt varemærke ved de kompetente nationale myndigheder kan begære et yngre nationalt varemærke kendt ugyldigt med støtte i sin ret til det almindeligt kendte varemærke.

44 TRIPs-aftalens artikel 16 er heller ikke relevant i den foreliggende sag. Denne bestemmelses stk. 1 tildeler i lighed med Pariserkonventionens artikel 6a kun indehaveren af et ældre varemærke retten til at hindre anvendelsen af yngre tegn, der er identiske eller lignende, men ikke retten til at gøre et af indehaverens yngre varemærker, som anfægtes ved en begæring om ugyldighed, gyldigt. TRIPs-aftalens artikel 16, stk. 2 og 3, udvider anvendelsesområdet for Pariserkonventionens artikel 6a uden i øvrigt at ændre det retlige indhold, sådan som beskrevet i foregående præmis.

- 45 Det følger af ovenstående, at appelkammeret ikke foretog nogen urigtig retsanvendelse ved at forkaste sagsøgerens argument om, at et i Frankrig angiveligt almindeligt kendt varemærke siden 1992 havde prioritet, idet argumentet blev anset for irrelevant
- 46 Videre fremgår det af sagsakterne, at sagsøgeren heller ikke har bevist, at det almindelig kendte varemærke, som selskabet påstår være indehaver af, findes.
- 47 Under sagen om ugyldighed har sagsøgeren indledningsvis gjort gældende, at selskabet er indehaver af et varemærke, der er kendt i USA. Denne påstand er blevet gentaget i et indlæg fra sagsøgeren af 16. februar 2000, samt under sagen for appelkammeret.
- 48 Argumentet om, at der i USA findes et kendt varemærke, er imidlertid uden relevans i den foreliggende sag, eftersom et varemærke, der er almindelig kendt på det amerikanske marked i Pariserkonventionens artikel 6a's forstand, i hvert fald ikke kan gøre et nationalt fransk varemærke ugyldigt — heller ikke hvis sidstnævnte er yngre.
- 49 Hvad angår Det Europæiske Fællesskab har sagsøgeren i forbindelse med sin klage over Annulationsafdelingens afgørelse begrænset sig til at gøre følgende gældende den 22. juni 2001:

»TeleTech Holdings, Inc. has used the trademark TELETECH GLOBAL VENTURES and parts thereof in the European Union since at least as early as 1992.

TeleTech Europe (TeleTech Holdings, Inc.'s European arm) has grown to 10 customer interaction centers including physical sites in the U.K., Spain and Germany employing 4 700 and serving more than 80 clients in 15 European nations. Its total EU revenues in 2000 amounted to US\$ 82 700 000,00, a full 10,7% of its worldwide revenues of US\$ 885 000 000,00. As a result of its earnings and growth, and its listing on the NASDAQ stock exchange since 1996 TeleTech Holdings and its names and marks enjoy worldwide recognition.«

(»TeleTech Holdings, Inc. har i hvert fald siden 1992 anvendt varemærket TELETECH GLOBAL VENTURES samt bestanddele heraf inden for Den Europæiske Union.

TeleTech Europe (den europæiske del af TeleTech Holdings, Inc.) er vokset til 10 kundecentre, heriblandt centre, som fysisk er beliggende i Det Forende Kongerige, Spanien og Tyskland, med 4 700 ansatte og mere end 80 kunder i 15 europæiske lande. I 2000 beløb selskabets samlede omsætning i EU sig til 82 700 000 USD, hvilket er hele 10,7% af dets omsætning på verdensplan på 885 000 000 USD. Som følge af dets indtjening og vækst samt dets optagelse på NASDAQ-børsindekset i 1996 har TeleTech Holdings og dets navn og varemærker verdensomspændende renommé.«)

- 50 Retten fastslår indledningsvis, at denne tekst ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til Frankrigs territorium, og selv om det af det nævnte uddrag følger, at sagsøgeren har kunder i 15 europæiske lande, er det ikke muligt heraf at udlede, at Frankrig nødvendigvis er et af dem. Selv om sagsøgeren er aktiv på Det Europæiske Fællesskabs territorium, betyder dette ikke nødvendigvis, at selskabet er indehaver af et varemærke, der er almindeligt kendt inden for hele dette geografiske område, herunder i Frankrig. Desuden afstedkommer sagsøgerens vidtspændende virksomhed ikke — uanset at den dækker hele fællesskabsterritoriet — at målgruppen på fællesskabsmarkedet, eller mere specifikt på det franske marked, automatisk har kendskab til varemærket TELETECH GLOBAL VENTURES.

- 51 Selv om det antages, at sagsøgerens påstande er rigtige, følger det således ikke heraf, at der eksisterer et i Frankrig siden 1992 almindeligt kendt varemærke. Følgelig har sagsøgeren ikke fremlagt faktiske omstændigheder, som gør det muligt at konkludere, at der i Frankrig findes det almindeligt kendte varemærke TELETECH GLOBAL VENTURES.
- 52 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren har været i stand til at fremlægge alle de faktiske omstændigheder og beviser, der er relevante for at påvise forekomsten af et almindeligt kendt varemærke, der er påberåbt som indsigelse mod begæringen om ugyldighed, henhører dette ikke under nærværende anbringende, men under anbringendet om tilsidesættelsen af retten til kontradiktion.
- 53 Det fremgår af det ovenfor anførte, at der ikke kan gives medhold i det første anbringende.

Anbringendet om tilsidesættelse af retten til kontradiktion

— Parternes argumenter

- 54 Sagsøgeren har anført, at hvis appelkammeret ikke anså det for sikkert, at det almindeligt kendte varemærke TELETECH GLOBAL VENTURES eksisterede på det franske marked, skulle det have opfordret til, at der blev fremlagt beviser herfor, eller at sagsøgerens argumentation blev uddybet yderligere. Ifølge sagsøgeren har appelkammeret tilsidesat selskabets ret til kontradiktion og tilsidesat princippet om funktionel kontinuitet mellem appelkamrene og Harmoniseringskontorets instanser, som træffer afgørelse i første instans, sådan som fastslået i bl.a. Rettens dom af 23. september 2003, Henkel mod KHIM — LHS (UK) (KLEENCARE) (sag T-308/01, Sml. II, s. 3253).

55 Harmoniseringskontoret har understreget, at sagsøgeren har haft lejlighed til at fremlægge samtlige beviser, som selskabet fandt nødvendige og relevante til støtte for de forskellige anbringender, det har gjort gældende i sine indlæg som svar på begæringen om ugyldighed.

— Rettens bemærkninger

56 I medfør af artikel 73, andet punktum, i forordning nr. 40/94 må en afgørelse fra Harmoniseringskontoret kun støttes på begrundelser, som parterne har haft lejlighed til at udtale sig om.

57 Disse begrundelser kan være anført ikke bare af Harmoniseringskontoret, men også af en part i sagen.

58 I det foreliggende tilfælde anførte appelkammeret i punkt 21 i den anfægtede afgørelse, at varemærket TELETECH GLOBAL VENTURES' påståede renommé i Frankrig var uden relevans.

59 Sagsøgeren har haft en reel mulighed for at udtale sig om dette spørgsmål.

60 Det er i første omgang sagsøgeren, der har fremført argumentet om, at der eksisterede et almindeligt kendt varemærke TELETECH GLOBAL VENTURES. Således havde sagsøgeren allerede mulighed for at fremlægge alle de faktiske omstændigheder eller retlige forhold, som selskabet anså for relevante.

- 61 Intervenienten har derefter under sagen om ugyldighed anført, at sagsøgeren ikke efter intervenientens mening havde fremlagt bevis for, at varemærket TELETECH GLOBAL VENTURES var almindeligt kendt i Frankrig. Ved skrivelse af 14. juni 2000 gav Harmoniseringskontoret sagsøgeren mulighed for at kommentere intervenientens bemærkninger, hvilket sagsøgeren med skrivelse af 14. august 2000 gjorde uden i øvrigt at fremlægge yderligere beviser.
- 62 I det omfang anbringendet skal fortolkes således, at det kritiserer Harmoniseringskontoret for ikke ex officio at have efterprøvet argumentet om, at der fandtes et almindeligt kendt ældre varemærke, eller for ikke at have givet sagsøgeren mulighed for at fremlægge yderligere bevis herfor, skal følgende tilføjes.
- 63 For det første — som det også fremgår af præmis 45 ovenfor — er spørgsmålet om, hvorvidt der findes et almindeligt kendt varemærke TELETECH GLOBAL VENTURES, som er ældre end det ældre varemærke TELETECH INTERNATIONAL, uden relevans for den foreliggende sags udfald. Heraf følger, at Harmoniseringskontoret ikke var forpligtet til at foretage en undersøgelse af dette spørgsmål.
- 64 For det andet følger det af artikel 74, stk. 1, in fine i forordning nr. 40/94, at Harmoniseringskontoret i sager vedrørende relative registreringshindringer begrænser sig til at prøve de af parterne fremførte kendsgerninger, beviser og argumenter og de af parterne fremsatte anmodninger.
- 65 Selv om ordlyden af denne bestemmelse eventuelt kan fortolkes således, at den kun omhandler indsigelsessager, henvises der i forbindelse med de relative ugyldighedsgrunde, der opstilles i artikel 52 i forordning nr. 40/94, udtrykkeligt til samme forordnings artikel 8, som definerer de relative registreringshindringer. Ligesom med de relative registreringshindringer i indsigelsessager prøves de relative ugyldighedsgrunde kun af Harmoniseringskontoret, efter at indehaveren af det pågældende ældre varemærke har indgivet begæring herom. Følgelig er sager om

ugyldighed vedrørende en relativ ugyldighedsgrund principielt underlagt de samme principper som indsigelsessager. Det må navnlig overlades til parternes initiativ at redegøre for de faktiske omstændigheder og fremlægge de relevante beviser. Følgelig finder artikel 74, stk. 1 in fine, i forordning nr. 40/94 også anvendelse på sager om ugyldighed vedrørende en relativ ugyldighedsgrund i medfør af artikel 52 i samme forordning.

66 Det følger af artikel 74, stk. 1, in fine, i forordning nr. 40/94, at Harmoniseringskontoret ikke er forpligtet til ex officio at tage hensyn til faktiske omstændigheder, som parterne ikke har fremført. Det fremgår af præmis 46-51 ovenfor, at sagsøgeren ikke har bevist, og end ikke påstået, at der findes et i Frankrig siden 1992 almindeligt kendt varemærke.

67 Følgelig var Harmoniseringskontoret ikke forpligtet til ex officio at prøve, hvorvidt sagsøgeren var indehaver af et i Frankrig almindeligt kendt varemærke, som var ældre end det franske varemærke TELETECH INTERNATIONAL.

68 Det i replikken anførte argument vedrørende princippet om funktionel kontinuitet er i denne forbindelse irrelevant.

69 I henhold til ovennævnte KLEENCARE-dom indebærer princippet om funktionel kontinuitet mellem appelkamrene og Harmoniseringskontorets instanser, som træffer afgørelse i første instans, at appelkamrene er forpligtet til — i lyset af alle de relevante retlige og faktiske oplysninger — at prøve, om en ny afgørelse med samme konklusion som den afgørelse, der er genstand for klagen, lovligt kan — eller ikke kan — træffes på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om klagen (KLEENCARE-dommen, præmis 29). I forbindelse med sager vedrørende relative registreringshindringer eller relative ugyldighedsgrunde indebærer princippet om funktionel kontinuitet derimod hverken en forpligtelse til eller en mulighed for, at

appelkammeret udvider sin prøvelse af en relativ ugyldighedsgrund til de faktiske omstændigheder, beviserne eller de anbringender, som parterne hverken har påberåbt sig for Annullationsafdelingen eller for appelkammeret. Som det fremgår af præmis 46-51 ovenfor, har sagsøgeren ikke redegjort for faktiske omstændigheder eller fremlagt beviser, som er tilstrækkelige til, at appelkammeret kan konkludere, at der i Frankrig findes et almindeligt kendt varemærke TELETECH GLOBAL VENTURES.

- 70 Eftersom det andet anbringende også er ugrundet, må sagsøgerens principale anbringender forkastes, og det subsidiaire anbringende skal herefter undersøges.

Det subsidiaire anbringende om tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94

Parternes argumenter

- 71 Sagsøgeren har under retsmødet medgivet, at den relevante kundekreds bestod af franske fagfolk i handels- og servicesektoren.
- 72 Sagsøgeren har anført, at de tjenesteydelser, der er omfattet af de omhandlede varemærker, ikke er identiske, eftersom ordlyden i listerne over varer ikke er det. Imidlertid anerkender sagsøgeren, at de er »nærtstående«.
- 73 Efter sagsøgerens opfattelse er de omhandlede tegn tilstrækkeligt forskellige til at udelukke risiko for forveksling i den relevante kundekreds' bevidsthed. For det første har sagsøgeren anført, at selv om, ordet »teletech« indgår i de to tegn, er ordene »global venture« på den ene side og »international« på den anden side, helt

forskellige visuelt og fonetisk. Endvidere skrives ordet »teletech« med de samme bogstaver som de andre ord, således at de ikke kan anses for at være underordnet i visuel henseende. For det andet mener sagsøgeren, at tegnene er begrebsmæssigt forskellige. Selv om det franske ord »international« betyder det samme på engelsk, betyder det franske ord »global« ikke »international«, men snarere »fuldstændig [eller] total«. Sagsøgeren har dog medgivet, at disse ord kan have en vis begrebsmæssig lighed. Imidlertid mener sagsøgeren, at denne lighed forsvinder, fordi den franske kundekreds ikke forstår det engelske ord »ventures«. Eftersom ordet »ventures« på fransk er et fantasiord, må det ifølge sagsøgeren anses for at være den dominerende bestanddel i ordmærket TELETECH GLOBAL VENTURES.

- 74 Harmoniseringskontoret og intervenienten har afvist sagsøgerens argumenter og har i det væsentlige tiltrådt appelkammerets opfattelse.

Rettens bemærkninger

- 75 Den relative ugyldighedsgrund, som følger af artikel 52, stk. 1, litra a), læst i sammenhæng med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, svarer til den relative registreringshindring i sidstnævnte bestemmelse. Følgelig er den retspraksis, der vedrører risikoen for forveksling som omhandlet i denne forordnings artikel 8, stk. 1, litra b), også relevant i den foreliggende sag (jf. i denne retning Rettens dom af 9.7.2003, sag T-156/01, Laboratorios RTB mod KHIM — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO AIRE), Sml. II, s. 2789, præmis 61-64).
- 76 Ifølge fast retspraksis udgør risikoen for, at det i kundekredsen kan antages, at de pågældende varer eller tjenesteydelser hidrører fra den samme virksomhed eller i givet fald fra økonomisk forbundne virksomheder, en risiko for forveksling.

- 77 Ifølge samme retspraksis skal der foretages en helhedsvurdering af risikoen for forveksling i lyset af, hvordan den relevante kundekreds opfatter de pågældende tegn, varer eller tjenesteydelser, og under hensyntagen til alle de relevante faktorer i det foreliggende tilfælde, navnlig den indbyrdes afhængighed mellem ligheden mellem tegnene og ligheden mellem de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af tegnene (jf. Rettens dom af 9.7.2003, sag T-162/01, Laboratorios RTB mod KHIM — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Sml. II, s. 2821, præmis 31-33 og den deri nævnte retspraksis).

— Den tilsigtede kundekreds

- 78 Parterne er enige om, at forbrugerne af de tjenesteydelser, som er omfattet af de pågældende varemærker, er ledere og det overordnede personale ved små og store virksomheder i Frankrig.
- 79 Retten mener i lighed med Harmoniseringskontoret, at de tilsigtede forbrugere har et kendskab til engelsk, som ligger over gennemsnittet, når henses til, at dette sprog i dag anvendes i stort omfang i forretningsverdenen.

— Ligheden mellem tjenesteydelserne

- 80 Sagsøgeren bestrider reelt ikke, at de pågældende tjenesteydelser i hvert fald er af lignende art.

- 81 Hvad angår »telefonsvareservice, tjenesteydelser via telefon for at hjælpe andre virksomheder med salg af varer og tjenesteydelser, bistand til andre virksomheder vedrørende salg eller leasing af varer og tjenesteydelser via telefon, modtagelse af henvendelser og svar på forespørgsler fra kunder fra andre virksomheder via telefon«, som er omfattet af EF-varemærket, har sagsøgeren ikke præciseret, hvordan disse tjenesteydelser adskiller sig fra tjenesteydelserne »drift af kundeservicecentre og/eller telefoncentre (administration i forbindelse med kundekartoteker, tjenesteydelser, ordrer, edb-support, teknisk assistance, oprettelse af telefoncentre)«, som er omfattet af det ældre franske varemærke TELETECH INTERNATIONAL. Alene den omstændighed, at ordlyden af listen over tjenesteydelser ikke er den samme, er ikke tilstrækkeligt til at bevise, at tjenesteydelserne ikke er de samme, medmindre det ved første øjekast og uden yderligere forklaring fremgår, at der ikke er tale om den samme erhvervsaktivitet.
- 82 Af de grunde, som er anført i punkt 32 og 40 i den anfægtede afgørelse, finder Retten, at ordlyden af de pågældende lister over tjenesteydelser ikke ved første øjekast udelukker, at det drejer sig om identiske erhvervsaktiviteter. Eftersom sagsøgeren ikke har fremført nogen argumenter til støtte for sit klagepunkt, skal det således forkastes.

— Ligheden mellem tegnene

- 83 Som det fremgår af fast retspraksis, skal helhedsvurderingen af risikoen for forveksling hvad angår de omtvistede tegns visuelle, fonetiske eller begrebsmæssige lighed foretages på grundlag af det helhedsindtryk, tegnene giver, hvorved der navnlig skal tages hensyn til de bestanddele, der har særpræg eller dominans (jf. Rettens dom af 14.10.2003, sag T-292/01, Phillips Van Heusen mod KHIM — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Sml. II, s. 4335, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis).

- 84 Visuelt set er de pågældende tegns første ord — nemlig »teletech« — det samme. De følgende ord (»global ventures« og »international«) er forskellige. Når ordet »teletech« har en vis dominans, skyldes det, at det er første ord i en relativt lang række ord, således at forbrugers opmærksomhed er større, når han ser begyndelsen af tegnene, end når han læser slutningen heraf. I det samlede visuelle indtryk mindskes betydningen af ordet »teletech« derimod af de to tegns længde, navnlig længden af ordene »global ventures« og »international«.
- 85 Det samme gælder tilsvarende for det samlede fonetiske indtryk, de to varemærker giver.
- 86 Hvad angår den begrebsmæssige lighed henleder Retten opmærksomheden på, at kundekredsen i almindelighed ikke opfatter et beskrivende element, der udgør en del af et sammensat mærke, som det særprægede og dominerende element i det helhedsindtryk, som varemærket fremkalder (Retten dom af 3.7.2003, sag T-129/01, Alejandro mod KHIM — Anheuser Busch (BUDMEN), Sml. II, s. 2251, præmis 53). I forbindelse med flere elementer, der mere eller mindre hentyder til eller beskriver varer eller tjenesteydelser, som er omfattet af et sammensat mærke, er det imidlertid ikke udelukket, at et af disse elementer — uanset at det indeholder en hentydning eller endda er beskrivende — alligevel opfattes som det dominerende element, hvis tegnets andre elementer har endnu mindre særpræg.
- 87 I det foreliggende tilfælde fastslår Retten indledningsvis, at elementerne »tele« og »tech« giver associationer dels til forstavelserne »télé«, som bl.a. findes i ordene »télécommunications« (telekommunikation) og »téléphone« (telefon), dels til det franske ord »technologie« (teknologi). Følgelig hentyder ordet »teletech« i et vist omfang til de tjenesteydelser, som er omfattet af de pågældende varemærker.
- 88 Imidlertid er ordet »teletech« trods alt et fantasiord uden nogen konkret betydning. Det er således ikke udelukket, at dette ord udgør et dominerende element i tegnene.

- 89 Hvad angår det ældre franske varemærke består det af et fantasiord (»teletech«) og ordet »international«. Sidstnævnte findes både på fransk og engelsk med samme betydning. Følgelig vil den tilsigtede kundekreds opfatte det som et beskrivende element, der angiver den internationale karakter af de tjenesteydelser, som udføres, eller af kunderne, de er beregnet for. Således er det dominerende element i det ældre varemærke ordet »teletech«.
- 90 Hvad angår EF-varemærket skal det bemærkes, at ordet »global« har to betydninger på fransk. Den første betydning er »fuldstændig [eller] total«. Den anden betydning er en anglicisme, som betyder »verdensomspændende«. Det er åbenbart, at den anden betydning har et begrebsmæssigt indhold, der ligger tæt op ad ordet »international«. Hvordan dette ord end opfattes af den tilsigtede forbruger, er betydningen af ordet »global« ikke af en sådan karakter, at det kan udgøre det dominerende element i tegnet TELETECH GLOBAL VENTURES, da det under alle omstændigheder drejer sig om et beskrivende element.
- 91 Ifølge sagsøgeren udgør ordet »ventures« tegnets dominerende element. Denne påstand er dog ikke overbevisende.
- 92 For det første er ordet »venture« gængs i økonomisk sprogbrug, som i særlig grad optager anglicismer. Udtrykket »joint venture« eller »joint-venture« vil normalt være kendt i den relevante kundekreds. Selv om forbrugeren af de pågældende tjenesteydelser ikke kender det præcise indhold af det engelske ord »ventures«, vil forbrugeren tillægge det en betydning, der stort set svarer til ordene »projekt« (projekt) eller »entreprise« (virksomhed).
- 93 For det andet vil den tilsigtede kundekreds, eftersom ordet »ventures« ikke findes på fransk, opfatte varemærket som en række af udenlandske — engelske — ord. Brugen af mærker, der er sammensat af engelske ord, er nemlig særlig udbredt. De franske

erhvervsdrivende og overordnede medarbejdere, der er målgruppen, og som i hvert fald har et tilstrækkeligt kendskab til engelsk til at vide, at adjektivet på dette sprog ikke står efter substantivet, men normalt står før, vil opfatte ordet »global« sådan, at det står i forbindelse med ordet »ventures«.

- 94 Heraf følger, at ordene »global ventures« nærmest vil opfattes i betydningen »verdensomspændende projekter eller virksomheder«. Uanset at den konkrete betydning forbliver vag, er der tale om et beskrivende indhold af tjenesteydelse-nes beskaffenhed eller anvendelse. Forbrugeren vil således opdele EF-varemærket i »teletech« på den ene side og »global ventures« på den anden side.
- 95 Eftersom ordet »ventures« står til sidst i tegnet, kan det for det tredje ikke i dette tilfælde opfattes af forbrugeren som det element, der karakteriserer varemærket.
- 96 Det følger af ovenstående, at ordet »teletech« af de tilsigtede forbrugere vil opfattes som det dominerende element i både EF-varemærket og det ældre franske varemærke. Appellammeret har således med rette fundet, at tegnene lignede hinanden.

— Risikoen for forveksling

- 97 Eftersom de tjenesteydelser, som er omfattet af de omhandlede varemærker, delvis er de samme, delvis er af lignende art, og de omtvistede tegn også ligner hinanden, har appellammeret uden nogen retlig fejl konkluderet, at der var en risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker. Stillet over for de omhandlede varemærker vil en forbruger nemlig frem for alt hæfte sig ved ordet »teletech«, som findes i begge de omtvistede tegn og står i begyndelsen af begge tegn. Forbrugeren risikerer således at forveksle dem direkte.

- 98 Denne konklusion berøres ikke af påstanden om, at sagsøgeren er indehaver af et endnu ældre og almindeligt kendt varemærke, og dette gælder, uanset om en sådan endnu ældre ret kan påvirke risikoen for forveksling.
- 99 For det første har sagsøgeren ikke anført dette argument til støtte for sit subsidiære anbringende, idet de omtvistede varemærkers beståen side om side kun blev påberåbt i forbindelse med det principale anbringende.
- 100 For det andet skal det fastslås, at selv om sagsøgerens principale anbringende skal forstås således, at det også tager sigte på vurderingen af risikoen for forveksling, er et sådant allerede tidligere etableret renommé for varemærket TELETECH GLOBAL VENTURES ikke blevet bevist af sagsøgeren under sagen for Harmoniseringskontoret — hvilket også fremgår af præmis 46-51 og 56-69 ovenfor — på trods af, at sagsøgeren havde haft lejlighed til at fremlægge alle faktiske omstændigheder og beviser, som selskabet anså for relevante herfor.
- 101 Følgelig må også sagsøgerens subsidiære anbringende forkastes.
- 102 Da ingen af sagsøgerens anbringender er velbegrundede, må Harmoniseringskontoret frifindes.

Sagens omkostninger

- 103 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør selskabet i overensstemmelse med Harmoniseringskontorets og intervenientens påstande pålægges at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEEN (Anden Afdeling)

- 1) **Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.**

- 2) **Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 25. maj 2005.

H. Jung

Justitssekretær

J. Pirrung

Afdelingsformand

Indhold

Sagens baggrund	II - 1773
Retsforhandlinger og parternes påstande	II - 1776
Retlige bemærkninger	II - 1777
De principale anbringender	II - 1777
Anbringendet om tilsidesættelse af »principperne om, at EF-varemærkerne består side om side med og sammenlignes med nationale varemærker og tegn, der har fornødent særpræg«	II - 1777
— Parternes argumenter	II - 1777
— Rettens bemærkninger	II - 1780
Anbringendet om tilsidesættelse af retten til kontradiktion	II - 1789
— Parternes argumenter	II - 1789
— Rettens bemærkninger	II - 1790
Det subsidiære anbringende om tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94	II - 1793
Parternes argumenter	II - 1793
Rettens bemærkninger	II - 1794
— Den tilsigtede kundekreds	II - 1795
— Ligheden mellem tjenesteydelserne	II - 1795
— Ligheden mellem tegnene	II - 1796
— Risikoen for forveksling	II - 1799
Sagens omkostninger	II - 1800